

EM 2017/120

25/10-2017

Randi Vestergaard Evaldsen

Forslag til forespørgselsdebat i Inatsisartut om, hvordan FN's 17 verdensmål for bæredygtig udvikling bedst sikres indarbejdet i Grønlands udvikling og i Naalakkersuisuts arbejde.

(Inuit Ataqatigiits medlemmer af Inatsisartut)

FN's verdensmål om bæredygtig udvikling er ambitiøse men nødvendige for at vi kan skabe en bedre verden for mennesker og dyr. En verden, hvor vi passer bedre på naturen til glæde for os alle.

Verdensmålene er nogle overordnede rammer som de fleste kan være enige i. Der hvor uenigheden kan opstå er, når vi skal beslutte, hvordan vi skal arbejde for at implementere dem.

Et gos eksempel herpå er verdensmålet om at afskaffe fattigdom. Hvordan gør man det? Demokrateerne mener, at den bedste vej til at afskaffe fattigdom er at satse på, at alle får en uddannelse, da det højner muligheden for at få et arbejde og for dermed at blive selvforsørgende. Derudover er det vigtigt, at man konstant har fokus på at skabe vækst som skaber arbejdspladser. Og allerede her begynder uenighederne for, hvordan gør man det?

På denne samling har Demokrateerne eksempelvis foreslået en markant sænkelse af selskabsskatten. Det vil i vores øjne skabe vækst og arbejdspladser og dermed være med til at opfylde verdensmålet om at afskaffe fattigdom. Men ikke alle her i salen var enig med os dette synspunkt.

Et andet eksempel er med hensyn til verdensmålet om mindre ulighed. Her så vi i går, at Naalakkersuisoq for Erhverv præsenterede forslaget til enspriser på el og vand. Et af argumenterne var, at det ville skabe øget lighed og altså mindre ulighed. Det kan man sagtens diskutere. Der bliver ikke mere lighed mellem den enlige mor på Radiofjeldet i Nuuk og den velhavende fisker i Kullorsuaq ved, at der kommer enspriser på el og vand. Tværtimod vil uligheden mellem disse to blive forøget.

Der er med andre ord ikke en facitliste for, hvilke tiltag vi som politikere bør sætte i gang for at opfylde FN's verdensmål om bæredygtig udvikling.

Jeg ved, at Kommuneqarfik Sermersooq allerede har besluttet at implementere verdensmålene i hovedstadsstrategien, og jeg synes, at det vil være på sin plads at både kommuner og Selvstyret har verdensmålene med i sine tanker i alle de tiltag, der bliver besluttet fremadrettet. Men også her vil det være op til et politisk flertal, hvordan man bedst synes, at verdensmålene kan blive til virkelighed. Selvom man er enige om målet, er man jo ikke altid enige om, hvordan man når frem til målet og med hvilke midler.

Under alle omstændigheder er det vigtigt for Demokraterne at fastslå, at vi politikere ikke bare kan beslutte, at vi vil opfylde de her 17 verdensmål. Vi er nødt til at gøre det i samarbejde med befolkningen, erhvervslivet og organisationerne. Det nytter ikke noget, at vi sidder 31 mennesker i denne sal, og træffer beslutninger hen over hovederne på alle andre. Vi er nødt til at lytte, samarbejde og inddrage alle parter i arbejdet.

Kun på den måde kan vi have en forventning om, at vi sammen kan skabe fundamentet for et samfund, der opfylder FN's verdensmål om bæredygtig udvikling.

Det var Demokraternes foreløbige input til debatten.